

»Det ville have været udtryk for spildte muligheder, hvis man ikke nu havde grebet chancen for at gennemføre en række forbedringer af erhvervs- og arbejdsmarkedsvilkårene og i øvrigt fik rettet op på nogle af de skævheder, der lå i regeringens udspil.«

Præcis samme konklusion nåede Det Konservative Folkeparti til, og vi var meget bevidste om, at det forudsatte en samlet aftale.

Vi har det synspunkt, at én fugl i hånden er bedre end 10 på taget; man skal kende sin besøgelsestid. Og det er en kendsgerning, at Socialdemokratiet har undergået en vis modningsproces siden sidste år, hvor vi forhandlede om en såkaldt justering af arbejdsmarkedsreformen.

Sidste år blev det til nogle små, men alligevel vigtige nøk i den rigtige retning. Med al respekt for sidste års aftale må man konstatere, at i år er der ikke tale om små nøk, men om mærkbare ryk i den rigtige retning.

Det lover ganske godt for mulighederne til næste år og det uanset de obligatoriske besværgelser, vi i denne tid hører fra den socialdemokratiske del af regeringen. For vi har nemlig med stor tilfredshed noteret os, at en anden nok så central del af regeringen, nemlig økonomiministeren, allerede har ladet regeringsgongongen lyde for næste runde i opgøret med de grundlæggende strukturproblemer i tilskuds- og forsørgersamfundet.

Det Konservative Folkeparti har i flere år presset på for at få gennemført de nødvendige strukturreformer. Lad mig derfor her garantere økonomiministeren og resten af regeringen om, at vi er mere end parate til næste skridt i reformprocessen.

Det Konservative Folkeparti er borgerlige stemmer, der arbejder, og vi arbejder også gerne langsigtet. Det kan man se af den lige linje fra 10 års borgerlig regeringsindsats til dette års aftaleresultat.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu hørte vi fru Pia Christmas-Møllers bekymring for statsfinanserne, og den bekymring er jo så stor, at man med denne finanslov tager fra de svageste i samfundet.

Så er det, jeg spørger: Hvad er det, der gør, at man så alligevel synes, at vi, når vi har det store underskud, har råd til at forære 3.700 familier – disse velstillede familier, der i forvejen har en formue på over 10 mio. kr. – en skattelettelse på i gennemsnit mere end 100.000 kr., som skal

betales ud af statskassen? Hvorfor er De Konservative så stolte af det? Hvad er formålet med denne julegave på i alt ca. 370 mio. kr. til landets rigeste betalt af de svageste? Det kunne jeg godt tænke mig at få et klart svar på som punkt 1.

Som punkt 2 vil jeg spørge: Når man nu igen svinger pisen over de arbejdsløse, hvornår hører vi så De Konservative være lidt kritiske, bare lidt kritiske, over for erhvervslivets indsats i forhold til beskæftigelsen? Det danske erhvervsliv har aldrig tjent så meget, som det gør i øjeblikket; aldrig før i den tid, statistikken rækker tilbage, har erhvervslivet haft så stor en del af værdierne, der skabes, og alligevel falder beskæftigelsen i erhvervene.

Fru Pia Christmas-Møller talte om det lige stræk, siden den borgerlige regering kom til. Jamen i det lige stræk er der forsvundet ca. hundrede tusinde arbejdspladser i den private sektor, på trods af at man i dag tjener mere end nogen sinde før dér. Hvorfor hører vi ikke bare lidt kritik af erhvervslivets helt fraværende indsats for at gøre noget for beskæftigelsen? Det nytter jo ikke noget at piske de arbejdsløse, hvis der ikke er noget erhvervsliv, der har vilje til at sætte beskæftigelse i gang.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

»Der går en lige linje fra 10 års borgerlig politik og til dette års finanslovforlig.« Sådan startede den konservative ordfører, og jeg kan kun erklære mig fuldstændig enig. Det er sådan, det er.

Her fik vi så endelig en ordførertale, som detaljeret punkt for punkt redegjorde for det forlig, der var indgået. Det er nemt nok at høre, hvem her i salen der har lyst til at tale om dette forlig – herovre hos De Konservative – og hvem der ikke har – herovre hos regeringspartierne. Sådan er det jo åbenbart.

Vi fik at vide, at hvor de indrømmelser, som Venstre og De Konservative fik sidste år, var små nøk, så var det nu ryk, der var sket i borgerlig retning. Socialdemokraterne havde været igennem en modningsproces, kan man forstå. Ja, tillykke med det. Så De Konservative forudser, at det bliver endnu værre næste år.

Jeg synes, det var rart at møde lidt ærlighed her i salen. Jeg synes, det var rart at høre en åbenhjertig karakteristisk af det forlig, det sorte forlig, der er lavet.

Men jeg sidder og spekulerer på, hvordan det egentlig er for socialdemokrater at sidde og høre